

Sygn. akt III SW 271/10

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Flemming-Kulesza (przewodniczący)

SSN Katarzyna Gonera (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie protestu M. J.

z udziałem Państwowej Komisji Wyborczej, Okręgowej Komisji Wyborczej w [...] i
Prokuratora Generalnego

przeciwko ważności wyborów prezydenckich,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 21 lipca 2010 r.,

postanawia:

wyrazić opinię, że zarzut protestu nie jest zasadny.

Uzasadnienie

M. J., jako uprawniony wyborca, wniósł w ustawowym terminie, na podstawie art. 129 Konstytucji RP oraz art. 72 i 73 ustawy z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, protest wyborczy przeciwko ważności wyborów z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom lub naruszenia przepisów ustawy dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyniku wyborów.

W uzasadnieniu protestu wnoszący protest podniósł, że 31 maja 2010 r. Prezydent Miasta R. powołała obwodowe komisje wyborcze w celu przeprowadzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na

dzień 20 czerwca 2010 r. Z dniem powołania osoby wchodzące w skład obwodowych komisji wyborczych uzyskały status funkcjonariuszy publicznych. W dniu 7 czerwca 2010 r., podczas pierwszego posiedzenia obwodowych komisji wyborczych, które odbyło się w Urzędzie Miasta R., członkowie komisji zostali poinformowani o tym, że powinni zaniechać prowadzenia kampanii wyborczej na rzecz któregokolwiek z kandydatów. Tymczasem w dniu 29 czerwca 2010 r. ukazał się na pierwszej stronie jednej z lokalnych gazet [...] list podpisany przez M. G. – członka Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...]. List ten miał charakter agitacji wyborczej na rzecz jednego z kandydatów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Wnoszący protest wystosował pismo do Prezydenta Miasta R. z informacją o agitacji prowadzonej przez M. G. W piśmie tym wnoszący protest zażądał również natychmiastowego odwołania M. G. z funkcji członka Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...]. W dniu 1 lipca 2010 r. otrzymał od pani Prezydent Miasta R. odpowiedź, że M. G. został wezwany do zaprzestania agitacji. Trudno jednakże mówić o zaprzestaniu agitacji, skoro tygodnik, w którym umieszczony był list mający charakter agitacji, ciągle był dostępny w punktach dystrybucji. Wnoszący protest wystosował w związku z tym 1 lipca 2010 r. do Prezydenta Miasta R. ponowny wniosek o natychmiastowe odwołanie M. G. z funkcji członka obwodowej komisji wyborczej. W piśmie tym powołał się na wyjaśnienie Państwowej Komisji Wyborczej z 9 czerwca 2010 r., w którym wyrażono pogląd, że udział członka obwodowej komisji wyborczej w kampanii wyborczej na rzecz któregokolwiek z kandydatów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej może być uznany za sprzyjanie jednemu z kandydatów i może tym samym godzić w opinię obwodowej komisji wyborczej jako bezstronnego organu wyborczego. W dniu 2 lipca 2010 r. wnoszący protest otrzymał odpowiedź Sekretarza Miasta R., w którym została podtrzymana poprzednia decyzja pani prezydent. Zdaniem wnoszącego protest, niewydanie przez panią Prezydent Miasta R. zarządzenia o odwołaniu członka obwodowej komisji wyborczej, który publicznie wyrażał swoje poglądy na temat jednego z kandydatów biorących udział w wyborach, godzi zarówno w bezstronność Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...], jak i organu, który tę komisję powołał. Wniósł w związku z tym o ponowne sprawdzenie wyników głosowania w Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...].

W odpowiedzi na protest wyborczy, Państwowa Komisja Wyborcza podniosła, że wnoszący protest sformułował zarzut uczestniczenia członka jednej z obwodowych komisji wyborczych w R. w kampanii wyborczej kandydata na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym nie wskazał, jakie przepisy ustawy z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej działanie to miałyby naruszać. Ustawa ta nie zabrania wprost członkom obwodowych komisji wyborczych udziału w kampanii wyborczej. Państwowa Komisja Wyborcza, której stanowisko w tej sprawie powołuje wnoszący protest, uznaje, że działanie takie nie jest zgodne z przepisami ustawy, ponieważ może podważyć zaufanie wyborców do organu wyborczego jako zobowiązanego do bezstronnego przeprowadzenia głosowania w obwodzie i ustalenia jego wyników. Państwowa Komisja Wyborcza wyraziła opinię, że jeśli nawet uznać, że udział członka obwodowej komisji wyborczej w kampanii wyborczej narusza przepisy ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, to wnoszący protest nie wskazał na jakikolwiek wpływ takiego działania na wynik wyborów; wpływu tego rodzaju działania na wynik wyborów nie można bowiem w ogóle wykazać. Żądanie ponownego przeliczenia głosów w obwodzie nie jest poparte żadnymi dowodami ani nawet zarzutami nieprawidłowego ustalenia wyników głosowania. Państwowa Komisja Wyborcza wyraziła opinię, że zarzut protestu jest bezzasadny.

Prokurator Generalny, zajmując stanowisko, wniósł o pozostawienie protestu bez biegu. Podkreślił, że w proteście – poza ogólnym powołaniem się na art. 129 Konstytucji RP oraz art. 72 i 73 ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej – nie zarzucono żadnego konkretnego naruszenia tej ustawy. Wnoszący protest zarzucił, że Prezydent Miasta R. zaniechała odwołania członka Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...] M. G., pomimo włączenia się przez niego w kampanię wyborczą na rzecz jednego z kandydatów do urzędu Prezydenta Rzeczypospolitej, przez co wyborcy mogli nabrać wątpliwości co do obiektywizmu i bezstronności tej Komisji. Z uwagi na to zaniechanie pani Prezydent Miasta R., wnoszący protest zasugerował konieczność ponownego przeliczenia głosów oddanych podczas głosowania w tej Komisji w dniu 4 lipca 2010 r. Prokurator Generalny stwierdził, w związku z treścią protestu, że zmiany i uzupełnienia w składzie obwodowej komisji wyborczej następują, zgodnie z art. 20a ustawy, w trybie przepisów o jej powołaniu, czyli

według rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 sierpnia 2000 r. w sprawie powoływania obwodowych komisji wyborczych w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 72, poz. 847 ze zm.; zwanego dalej rozporządzeniem). Obligatoryjne odwołanie członków obwodowej komisji wyborczej następuje w przypadkach przewidzianych w § 11 ust. 1 rozporządzenia, natomiast odwołanie fakultatywne w przypadku opisanym w § 11 ust. 2 rozporządzenia. Sytuacja faktyczna przedstawiona w złożonym proteście wyborczym nie stanowiła podstawy zarówno do obligatoryjnego, jak i do fakultatywnego odwołania członka Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...] M. G. Tym samym podniesiony w proteście zarzut jest bezzasadny, co daje podstawę do wydania postanowienia na podstawie art. 75 ust. 1 i 1a ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Okręgowa Komisja Wyborcza Nr [...] wniosła o uznanie protestu wyborczego za bezzasadny. Wyjaśniła, że w następstwie pisma złożonego przez M. J. Prezydent Miasta R. pismem z 30 czerwca 2010 r. wezwała M. G., członka Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...], do natychmiastowego zaprzestania prowadzenia działalności o charakterze agitacji wyborczej i pouczyła go, że w przypadku dalszego prowadzenia agitacji wyborczej zostanie odwołany ze składu komisji. W kolejnym piśmie skierowanym do Prezydent Miasta R. (z 1 lipca 2010 r.) M. J. ponownie domagał się natychmiastowego odwołania M. G. z funkcji członka Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...], W odpowiedzi na to pismo Sekretarz Miasta R. poinformował skarżącego, że po 30 czerwca 2010 r. nie stwierdzono, aby M. G. prowadził agitację wyborczą w prasie lub w innej formie. Z protokołu ponownego głosowania (z 4 lipca 2010 r.), sporządzonego przez Obwodową Komisję Wyborczą Nr [...] nie wynika, aby przewodniczący tej Komisji wydawał zarządzenia porządkowe, wzywające któregokolwiek z członków tej Komisji (w tym także M. G.) do zaprzestania prowadzenia agitacji. Na prace tej Komisji w czasie głosowania oraz przy ustalaniu wyników głosowania nie zostały wniesione zarzuty przez członków Komisji.

Okręgowa Komisja Wyborcza w [...] zwróciła uwagę, że przepisy ustawy z 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, odmiennie niż pozostałe ustawy wchodzące w skład polskiego systemu wyborczego, nie zakazują

wprost członkom obwodowych komisji wyborczych w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej udziału w kampanii wyborczej. Jednakże w czasie prowadzenia obowiązkowych szkoleń członków obwodowych komisji wyborczych członkowie Okręgowej Komisji Wyborczej informowali osoby wchodzące w skład komisji wyborczych o zakazie prowadzenia agitacji wyborczej, jak również zwracali uwagę, że udział w kampanii wyborczej może być uznany za sprzyjanie jednemu z kandydatów i godzić w bezstronność komisji. Skoro M.G. swój udział w kampanii wyborczej ograniczył do zamieszczenia listu otwartego w miejscowej gazecie i po dniu 30 czerwca 2010 r. nie prowadził już kampanii na rzecz żadnego z dwóch kandydatów, to nieodwołanie go przez panią Prezydent Miasta R. nie doprowadziło do naruszenia przepisów ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zwłaszcza w stopniu mającym wpływ na wynik wyborów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 129 ust. 2 Konstytucji RP wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie. Ustawa z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (jednolity tekst: Dz.U. z 2010 r. Nr 72, poz. 467, zwana dalej ustawą) stanowi, że przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej może być wniesiony protest z powodu naruszenia przepisów niniejszej ustawy albo z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, jeżeli to naruszenie lub przestępstwo miało wpływ na wynik wyborów (art. 72 ust. 1 ustawy). Wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty (art. 73 ust. 3). Przedmiotem zarzutów może być jedynie naruszenie przepisów ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej lub dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, czyli jednego z przestępstw opisanych w rozdziale XXXI Kodeksu karnego (zatytułowanym „Przestępstwa przeciwko wyborom i referendum” - art. 248-251 k.k.).

Wnoszący protest nie twierdzi, że w związku z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej, przeprowadzonymi 20 czerwca i 4 lipca 2010 r., doszło do

popęłnienia przestępstwa przeciwko wyborom (art.248-251 k.k.). Zarzuca natomiast prowadzenie agitacji wyborczej (w ramach kampanii wyborczej) przez M. G., członka Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...], a także nieodwołanie go, mimo dwukrotnej interwencji wnoszącego protest, ze składu tej Komisji przez panią Prezydent Miasta R., co godziło zarówno w bezstronność Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...] jak i organu, który tę Komisję powołał.

W ocenie Sądu Najwyższego zarzuty protestu są bezzasadne.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej, obwodową komisję wyborczą powołuje wójt (burmistrz, prezydent miasta); kandydatów do obwodowej komisji wyborczej zgłaszają spośród wyborców danej gminy pełnomocnicy komitetów wyborczych, które zarejestrowały kandydatów lub upoważnione przez nich osoby. Z urzędu w skład komisji wchodzi, jako jej członek, osoba wskazana przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) spośród pracowników samorządowych gminy lub gminnych jednostek organizacyjnych. Z art. 16 ust. 1 ustawy wynika również, że chociaż obwodową komisję wyborczą powołuje wójt (burmistrz, prezydent miasta), to dokonuje tego spośród osób zgłoszonych przez komitety wyborcze, które zarejestrowały kandydatów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej. Inaczej niż w przypadku okręgowych komisji wyborczych, w skład których wchodzi wyłącznie sędziowie (art. 15 ustawy), co gwarantuje pełną bezstronność i neutralność polityczną tych komisji, obwodowe komisje wyborcze są tworzone w sposób, który można określić „z klucza politycznego”. Ponieważ jednak w skład obwodowych komisji wchodzi osoby zgłoszone przez pełnomocników różnych komitetów wyborczych (komitetów, które zgłosiły różnych kandydatów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej), regulacja dotycząca powołania członków obwodowej komisji wyborczej powinna gwarantować prawidłowy przebieg głosowania w obwodzie oraz rzetelne obliczenie głosów oddanych na poszczególnych kandydatów. Ponadto, pełnomocnicy komitetów wyborczych mogą zgłosić po jednym mężu zaufania do obwodowych komisji wyborczych (art. 45 ust. 1 ustawy). Mąż zaufania w obwodowej komisji wyborczej ma między innymi prawo wnieść do protokołu uwagi z wymienieniem konkretnych zarzutów (art. 61 ust. 3 ustawy), a wtedy do protokołu dołącza się wyjaśnienia dotyczące zarzutów (art. 65 ust. 2 ustawy). Wnoszący protest wyborczy nie twierdzi, że do protokołu

głosowania w Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...] zostały wniesione jakiegokolwiek uwagi dotyczące podejrzenia o brak bezstronności M. G., członka tej Komisji. Z kolei Okręgowa Komisja Wyborcza Nr [...] wyjaśniła, że z protokołu ponownego głosowania z 4 lipca 2010 r., sporządzonego przez Obwodową Komisję Wyborczą Nr [...], nie wynika, aby przewodniczący tej Komisji wydawał zarządzenia porządkowe, wzywające któregokolwiek z członków tej Komisji (w tym także M. G.) do zaprzestania prowadzenia agitacji. Na prace tej Komisji w czasie głosowania oraz przy ustalaniu wyników głosowania nie zostały wniesione zarzuty przez członków Komisji. Daje to podstawę do stwierdzenia, że w okresie ciszy wyborczej przed ponownym głosowaniem oraz dniu ponownego głosowania M. G. nie prowadził agitacji wyborczej, zwłaszcza w lokalu Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...]. Wniosek ten potwierdza też pismo Sekretarza Miasta R. z 2 lipca 2010 r., stanowiące odpowiedź na pismo wnoszącego protest z 1 lipca 2010 r. zawierające wniosek o natychmiastowe odwołanie M. G. ze składu Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...], w którym poinformowano, że po 30 czerwca 2010 r. (kiedy to Prezydent Miasta R. wezwała go do natychmiastowego zaprzestania agitacji wyborczej i pouczyła o sankcjach, jakie grożą w przypadku dalszego prowadzenia kampanii wyborczej, z odwołaniem ze składu komisji łącznie) nie stwierdzono, aby M. G. skierował do prasy nowy list zawierający elementy kampanii wyborczej czy też prowadził agitację wyborczą w innej formie, należało więc uznać, że po 30 czerwca 2010 r. zaprzestał prowadzenia kampanii wyborczej.

Niewątpliwie opublikowanie w lokalnej prasie przez M.G. – już po jego powołaniu w skład Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...], a nawet po pierwszym głosowaniu (po pierwszej turze wyborów) a przed głosowaniem ponownym (przed drugą turą wyborów) - listu otwartego "do redakcji", zawierającego wyraźne i jednoznaczne opowiedzenie się za jednym z kandydatów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej, można ocenić jako prowadzenie agitacji wyborczej w ramach kampanii wyborczej, od czego członek obwodowej komisji wyborczej powinien się powstrzymać (ze względu na konieczność powstrzymania się od wszelkich działań mogących godzić w opinię obwodowej komisji wyborczej jako bezstronnego organu wyborczego), choć nie jest to wyraźny obowiązek prawny (o czym w dalszej części uzasadnienia), a jedynie dobry zwyczaj wynikający z ogólnych zasad prawa

wyborczego. Można stwierdzić, że osoba, która została powołana w skład obwodowej komisji wyborczej (wyrażając na to wcześniej zgodę) powinna rozważyć, co jest z jej punktu widzenia istotniejsze - czy prowadzenie agitacji za preferowanym kandydatem na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej (branie aktywnego udziału w kampanii wyborczej), wówczas powinna zrezygnować z członkostwa w komisji, zwłaszcza że członkostwo w tej komisji jest całkowicie dobrowolne, czy też podjęcie się wykonywania obowiązków o charakterze publicznym w obwodowej komisji wyborczej, wówczas powinna powstrzymać się od prowadzenia kampanii wyborczej. Należy podkreślić, że w opublikowanym „liście do redakcji”, stanowiącym niewątpliwą agitację wyborczą, nie zostało ujawnione, że M. G. jest członkiem Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...] i że za jednym z kandydatów agituje jako członek tej komisji. Inaczej mówiąc, w „liście do redakcji” M. G. nie powołał się na swoją funkcję publiczną.

W tych okolicznościach nie można podzielić stanowiska wnoszącego protest, że niewydanie przez panią Prezydent Miasta R. zarządzenia o natychmiastowym odwołaniu M. G. ze składu Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...] narusza przepisy ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Sama ustawa nie reguluje bezpośrednio kwestii odwołania członka obwodowej komisji wyborczej; stanowi jedynie (w art. 20a), że zmiany i uzupełnienia w składzie obwodowej komisji wyborczej następują w trybie przepisów o jej powołaniu, czyli w trybie przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 28 sierpnia 2000 r. w sprawie powoływania obwodowych komisji wyborczych w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z § 11 ust. 1 rozporządzenia, członek obwodowej komisji wyborczej jest odwoływany z jej składu w razie śmierci, pisemnego zrzeczenia się członkostwa, utraty prawa wybierania lub braku tego prawa w dniu powołania w skład obwodowej komisji wyborczej. Z kolei według § 11 ust. 2 tego rozporządzenia, członek obwodowej komisji wyborczej może być odwołany ze składu komisji w razie nieobecności na pierwszym posiedzeniu i niewyjaśnienia w ciągu dwóch dni przyczyny nieobecności lub niewykonywania obowiązków członka komisji. Rozporządzenie precyzyjnie opisuje (enumeratywnie wyczyta) w § 11 ust. 1 i 2 wszystkie przypadki obligatoryjnego i fakultatywnego odwołania członka obwodowej komisji wyborczej. Sytuacja faktyczna opisana we

wniesionym proteście odbiegała od sformułowanych w prawie stanowionym przyczyn odwołania członka komisji i nie mogła stanowić przesłanki obligatoryjnego albo fakultatywnego odwołania M. G. ze składu Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...] przez panią Prezydent Miasta R. Nie można zatem przyjąć, że doszło do naruszenia art. 20a ustawy lub § 11 rozporządzenia.

Okręgowa Komisja Wyborcza zwróciła uwagę, że przepisy ustawy z 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, odmiennie niż pozostałe ustawy wchodzące w skład polskiego systemu wyborczego, nie zakazują wprost członkom obwodowych komisji wyborczych w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej udziału w kampanii wyborczej. Wszystkie inne - poza ustawą o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej - ustawy wchodzące w skład polskiego systemu prawa wyborczego zakazują członkom obwodowych komisji wyborczych udziału w kampanii wyborczej (w tym agitowania na rzecz któregoś z kandydatów). Zakazy tego rodzaju zawierają: 1) art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. - Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Dz. U. z 2007 r. Nr 190, poz. 1360 ze zm.), zgodnie z którym członkowie komisji nie mogą prowadzić kampanii wyborczej na rzecz poszczególnych kandydatów na posłów lub kandydatów na senatorów oraz list kandydatów; 2) art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. - Ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego (Dz. U. Nr 25, poz. 219 ze zm.), zgodnie z którym członkowie komisji nie mogą prowadzić kampanii wyborczej na rzecz poszczególnych kandydatów na posłów do Parlamentu Europejskiego oraz list kandydatów; 3) art. 19 ust. 8 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1547 ze zm.), zgodnie z którym członkowie komisji nie mogą prowadzić agitacji na rzecz kandydatów na radnych. Podobnej regulacji nie zawiera ustawa o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej (co niewątpliwie jest jej wadą, a *de lege ferenda* można postulować, aby wszystkie ordynacje wyborcze zostały w tym zakresie ujednoczone). Nie można domniemywać obowiązków publicznoprawnych, a w obecnym stanie prawnym (*de lege lata*) można byłoby przyjąć jedynie na zasadzie analogii systemowej, że również członkowie obwodowych komisji wyborczych powołanych do przeprowadzenia wyborów Prezydenta

Rzeczypospolitej powinni powstrzymać się od udziału w kampanii wyborczej przez cały czas swojego członkostwa w komisji. Nie jest to jednak zakaz ustawowy, którego złamanie wiązałoby się z odpowiedzialnością członka obwodowej komisji wyborczej jako funkcjonariusza publicznego, a jedynie dobry zwyczaj prawa wyborczego, którego dochowanie (lub naruszenie) może być rozważane w kategoriach etycznych. Skoro w ustawie o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej nie ma zakazu prowadzenia agitacji wyborczej przez członka obwodowej komisji wyborczej, a zakazu tego nie można domniemywać, nie można podzielić poglądu wnoszącego protest, że doszło w tym zakresie do naruszenia przepisów ustawy. Agitacja wyborcza ze strony M. G. (w postaci „listu do redakcji” lokalnej gazety radomszczańskiej) niewątpliwie miała miejsce i niewątpliwie nie powinno jej być, skoro był on w chwili opublikowania tego listu członkiem obwodowej komisji wyborczej. Obowiązywały go natomiast niewątpliwie ogólne ustawowe zakazy prowadzenia kampanii wyborczej (np. podczas ciszy wyborczej – art. 76b ust. 2, art. 76c, w lokalu wyborczym – art. 77 ust. 2, na terenie urzędów, zakładów pracy lub jednostek wojskowych – art. 78 ust. 1). W proteście wyborczym nie zarzuca się jednak naruszenia przepisów ustawy o prowadzeniu kampanii wyborczej. Wniesiony protest w ogóle nie zawiera w żadnym miejscu zarzutu naruszenia konkretnego przepisu ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu na podstawie art. 75 ust. 1 i 1a ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej.